TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. gruodžio 18 d.*

Byloje C-338/06

dėl 2006 m. rugpjūčio 4 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Braun ir R. Vidal Puig, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Ispanijos Karalystę, atstovaujamą F. Díez Moreno, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

palaikomą

Lenkijos Respublikos, atstovaujamos E. Ośniecka-Tamecka,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos J. Heliskoski, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos V. Jackson, padedamos baristerės J. Stratford,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Tizzano (pranešėjas), A. Borg Barthet, E. Levits ir J.-J. Kasel,

generalinė advokatė V. Trstenjak,
kancleris R. Grass,

susipažinęs su 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad:

— leidusi akcininkų susirinkimui pritarti naujai akcijų be pirmumo teisės jas įsigyti emisijai už mažesnę nei protinga kainą,

— suteikusi pirmumo teisę įsigyti akcijų, kai kapitalas didinamas piniginiais įnašais, ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams,

— suteikusi pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų, išleistų ankstesnėse emisijose, savininkams ir

— nenumačiusi galimybės akcininkų susirinkimui atšaukti pirmumo teisės įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų,

Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties (48) straipsnio antrojoje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 26, 1977, p. 1, toliau – Antroji direktyva) 29 ir 42 straipsnius.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 Antrosios direktyvos, kurios teisinis pagrindas yra EEB 54 straipsnio 3 dalies g punktas (vėliau tapęs – EB 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dar vėliau – EB 44 straipsnio 2 dalies g punktu), antra ir penkta konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„kadangi, norint užtikrinti minimalią lygiavertę (akcinių bendrovių) akcininkų ir kreditorių apsaugą, itin svarbu yra suderinti nacionalines nuostatas dėl jų kapitalo kaupimo ir palaikymo, didinimo arba mažinimo;

<…>

kadangi, atsižvelgiant į (EB 44 straipsnio 2 dalies g punkte) nurodytus tikslus, būtina, kad valstybių narių įstatymai, susiję su kapitalo didinimu ar mažinimu, užtikrintų, jog laikomasi principų, pagal kuriuos visi akcininkai, kurių padėtis yra tokia pati, turi vienodas teises, o kreditoriai, kurių reikalavimai buvo pareikšti prieš priimant sprendimą dėl kapitalo sumažinimo, apsaugoti, ir kad tokie principai būtų suderinti“. (Pataisytas vertimas)

3 Antrosios direktyvos 29 straipsnyje numatyta:

„1. Kai kapitalas didinamas piniginiais įnašais už akcijas, pirmumo teisę jas įsigyti turi akcininkai proporcingai jų turimai kapitalo daliai.

<…>

4. Pirmumo teisė įsigyti akcijas negali būti apribota arba atšaukta bendrovės įstatais arba steigimo aktu. Tačiau tai galima padaryti visuotinio susirinkimo sprendimu. Iš administracijos arba valdymo organo yra reikalaujama pateikti tokiam susirinkimui raštišką ataskaitą, kurioje būtų nurodytos pirmumo teisės įsigyti akcijas apribojimo arba atšaukimo priežastys ir pagrindžiama siūloma emisijos kaina. Visuotinis susirinkimas veikia laikydamasis 40 straipsnyje išdėstytų taisyklių dėl kvorumo ir daugumos. <…>

<…>

6. 1–5 dalys taikomos visų vertybinių popierių, kurie gali būti konvertuojami į akcijas ar suteikia teisę pasirašyti akcijas, išleidimui, bet ne tokių vertybinių popierių konvertavimui ar teisės pasirašyti akcijas panaudojimui.

<…>“ (Pataisytas vertimas)

4 Antrosios direktyvos 42 straipsnyje numatyta:

„Įgyvendinant šią direktyvą, valstybių narių įstatymai užtikrina visų akcininkų, kurių padėtis yra vienoda, lygias teises.“

Nacionalinės teisės aktai

5 Pagal šiam ginčui taikytinos 1989 m. gruodžio 22 d. Karaliaus įstatyminio dekreto 1564/1989, patvirtinančio iš dalies pakeistą Akcinių bendrovių įstatymą (*Real decreto legislativo 1564/1989 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Sociedades Anónimas*, BOE, Nr. 310, 1989 m. gruodžio 27 d., p. 679, toliau – ABĮ), šiai bylai taikomos redakcijos 158 straipsnio 1 dalį:

„Didinant kapitalą naujų paprastų ar privilegijuotų akcijų emisija ankstesni akcininkai ir konvertuojamų obligacijų turėtojai gali per administracijos bendrovei šiuo tikslu nustatytą terminą <…> pasinaudoti teise įsigyti akcijų proporcingai jų turimų akcijų arba, konvertuojamų obligacijų turėtojų atveju, kurias jie turėtų, jei tuo metu pasinaudotų galimybe konvertuoti, nominaliajai vertei.“

6 ABĮ 159 straipsnyje numatyta:

„1. Visuotinis susirinkimas, spręsdamas dėl kapitalo padidinimo, gali visiškai ar iš dalies atšaukti pirmumo teisę įsigyti akcijas, kai tai būtina bendrovės interesams. Tokiu atveju jis privalo laikytis 144 straipsnio nuostatų ir užtikrinti, kad:

<…>

b) sušaukiant susirinkimą akcininkams būtų pateikta 144 straipsnio 1 dalies c punkte minima vadovų ataskaita, kurioje būtų išsamiai motyvuoti akcijų emisijos pasiūlymas ir būdas, nurodant asmenis, kuriems jos bus skirtos, bei komercinio registro šiuo tikslu paskirto auditoriaus, kuris nėra atsakingas už bendrovės apskaitos kontrolę, pateiktą ataskaitą, už kurią jie atsako ir kurioje nurodoma protinga bendrovės akcijų kaina, teorinė siūlomos atšaukti pirmumo teisės įsigyti akcijų vertė ir vadovų ataskaitoje pateiktų duomenų pagrįstumas;

c) išleidžiamų akcijų nominali vertė, prireikus padidinta priemoka, atitiktų šio straipsnio b punkte minimoje auditorių ataskaitoje nurodytą protingą kainą. Listinguojamos bendrovės atveju protinga kaina yra rinkos kaina, apskaičiuojama pagal Vertybinių popierių biržos kursą, išskyrus išimtis, kurias reikia pagrįsti.

Tačiau listinguojamų bendrovių atveju, akcininkų susirinkimui gavus šio straipsnio b punkte reikalaujamas vadovų ir auditoriaus ataskaitas, kuriose šiuo atveju turi būti nurodyta akcijų grynoji vertė, jis gali laisvai nustatyti naujų akcijų emisijos kainą, jei ji yra didesnė už auditoriaus ataskaitoje nurodytą jų grynąją vertę. Susirinkimas taip pat gali nustatyti tik šios kainos fiksavimo procedūrą. <…>

<…>“

7 ABĮ 293 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Bendrovės akcininkai turi pirmumo teisę įsigyti konvertuojamas obligacijas.

2. Anksčiau išleistų konvertuojamų obligacijų turėtojai turi tokią pačią teisę atsižvelgiant į konvertavimo taisyklėse nustatytą proporciją.

3. Šio įstatymo 158 straipsnis taikytinas pirmumo teisei įsigyti konvertuojamas obligacijas.“

Ikiteisminė procedūra

8 Manydama, kad Ispanijos teisės aktai prieštarauja Antrosios direktyvos 29 ir 42 straipsniams, Komisija 2004 m. sausio 15 d. išsiuntė Ispanijos Karalystei oficialų pranešimą. Pastaroji 2004 m. kovo 10 d. laišku atsakė atmesdama visus kaltinimus dėl Antrosios direktyvos pažeidimo.

9 Komisija, nusprendusi, kad Ispanijos Karalystės pateikti paaiškinimai jos netenkina, 2005 m. sausio 5 d. išsiuntė šiai valstybei narei pagrįstą nuomonę, į kurią ši atsakė 2005 m. kovo 4 d., pateikdama Ekonomikos ir finansų ministerijos ataskaitą.

10 Laikydama, kad pateikti paaiškinimai nepakankami, Komisija 2006 m. rugpjūčio 4 d. nusprendė pagal EB 226 straipsnį pareikšti šį ieškinį Teisingumo Teisme.

11 2007 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Lenkijos Respublikai, Suomijos Respublikai bei Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Ispanijos Karalystės reikalavimus.

Dėl ieškinio

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

12 Pirmuoju pagrindu Komisija tvirtina, kad ABĮ 159 straipsnio 1 dalies c punkto antroji pastraipa pažeidžia Antrosios direktyvos 42 straipsnį, skaitomą kartu su jos 29 straipsnio 1 ir 4 dalimis, tiek, kiek jis neužtikrina vienodo Vertybinių popierių biržoje listinguojamos bendrovės akcininkų vertinimo.

13 Komisijos teigimu, didinant bendrovės kapitalą naujų akcijų emisija, ABĮ 159 straipsnio 1 dalis leidžia tokios bendrovės visuotiniam susirinkimui atšaukti to paties įstatymo 158 straipsnyje numatytą pirmumo teisę ir laisvai nustatyti naujų akcijų emisijos kainą su sąlyga, kad ji bus didesnė nei šių akcijų „grynoji vertė“.

14 Tačiau tai leistų nustatyti „nepagrįstai“ mažą naujų akcijų, kurioms pirmumo teisė netaikoma, kainą. Komisijos nuomone, akcijos „grynoji vertė“ gali būti gerokai mažesnė už „rinkos kainą“, apskaičiuotą remiantis jos kursu Vertybinių popierių biržoje, nors ABĮ 159 straipsnio 1 dalies c punkto pirmojoje pastraipoje numatyta, kad akcijos „rinkos vertė“ turi būti laikoma jos „protinga verte“.

15 Iš to Komisija daro išvadą, kad ABĮ 159 straipsnio 1 dalies c punkto antroji pastraipa Vertybinių popierių biržoje listinguojamų bendrovių atžvilgiu įtvirtina diskriminaciją tarp akcininkų, kurie savo akcijas įgijo jų „rinkos kaina“ prieš didinant atitinkamos bendrovės kapitalą (toliau – ankstesni akcininkai), ir akcininkų, kurie akcijų įsigijo didinant šios bendrovės kapitalą (toliau – naujieji akcininkai) ir kurie galėjo jų įsigyti už gerokai mažesnę kainą nei „rinkos kaina“.

16 Nesutikdama su šiais argumentais Ispanijos Karalystė pirmiausia tvirtina, kad ABĮ numato pirmumo teisės atšaukimo sąlygas, kurios yra griežtesnės nei numatytos Antrojoje direktyvoje.

17 Todėl, viena vertus, kaip tai pažymi ir Lenkijos Respublika, Suomijos Respublika bei Jungtinė Karalystė, ABĮ, priešingai nei Antroji direktyva, numato minimalią naujų akcijų emisijos kainos nustatymo ribą, kuri turi būti aukštesnė nei „grynoji vertė“. Kita vertus, pagal tą patį įstatymą reikalaujama priimti ne tik minėtos direktyvos 29 straipsnio 4 dalyje numatytą ataskaitą, bet ir antrąją nepriklausomo „auditoriaus“ ataskaitą, pagrindžiančią naujų akcijų emisijos kainą.

18 Be to, Ispanijos Karalystė tvirtina, kad ABĮ niekaip neleidžia nustatyti nepagrįstai mažesnės kainos nei naujų akcijų „rinkos vertė“. ABĮ 159 straipsnio 1 dalies c punkto pirmoji pastraipa tik įtvirtina paneigiamą (*iuris tantum*) prezumpciją, kad Vertybinių popierių biržoje listinguojamos bendrovės akcijos „protinga kaina“ atitinka jos „rinkos kainą“. Tačiau visuotinis susirinkimas gali nustatyti mažesnę nei „rinkos kaina“ emisijos kainą, kurios pagrįstumą pateisina dvi prieš tai esančiame šio sprendimo punkte paminėtos ataskaitos.

19 Šiuo požiūriu Lenkijos Respublika priduria, kad bet kuriuo atveju mažesnės nei „rinkos kaina“ akcijų kainos nustatymas turi būti vertinamas bendrovės intereso, o ne diskriminacijos draudimo principo atžvilgiu.

20 Galiausiai Ispanijos Karalystė, Lenkijos Respublika ir Jungtinė Karalystė tvirtina, jog diskriminacija tarp ankstesnių ir naujų akcininkų negalima dėl aplinkybės, kad šių dviejų akcininkų kategorijų padėtis „nėra vienoda“ Antrosios direktyvos 42 straipsnio prasme. Iš tiesų dėl biržos kainų svyravimo kiekvienas akcininkas akcijų įsigyja skirtinga kaina, nelygu kada tai buvo padaryta.

21 Ispanijos Karalystė ir Lenkijos Respublika taip pat pabrėžia, kad ABĮ 159 straipsnio 1 dalis užkerta kelią bet kokiai diskriminacijos galimybei, nes joje numatyta, jog visuotinis susirinkimas gali atšaukti pirmumo teisę tik esant daugumai ir kvorumui, kurių reikia norint pakeisti įstatus, ir kad bet kuriuo atveju akcininkų mažuma, kurie balsavo prieš minėtą atšaukimą patvirtinantį sprendimą, turi galimybę pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo, jei mano, jog jis prieštarauja bendrovės interesams.

22 Be to, Jungtinės Karalystės teigimu, šiuo atveju nėra jokio skirtingo „vertinimo“, nes kaina yra tik paprastas ekonomikos elementas. Bet kuriuo atveju, net teigiant, kad gali būti nustatytas skirtingas vertinimas, jis gali būti pateisintas ABĮ numatyta papildoma apsauga ir, kaip tai pažymi Ispanijos Karalystė, būtinybe užtikrinti, kad kapitalo padidinimas tenkintų finansinius interesus.

Teisingumo Teismo vertinimas

23 Prieš sprendžiant dėl Komisijos pateikto pirmojo pagrindo pagrįstumo visų pirma reikia priminti, jog Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad Antrąja direktyva, remiantis EB 44 straipsnio 2 dalies g punktu, siekiama koordinuoti garantijas, kurių valstybės narės reikalauja iš bendrovių EB 48 straipsnio antrosios pastraipos prasme, kad šios garantijos būtų ekvivalentiškos ir apsaugotų narių ir trečiųjų asmenų interesus. Remiantis direktyvos antra konstatuojamąja dalimi, jos tikslas yra ir užtikrinti minimalią lygiavertę akcinių bendrovių akcininkų ir kreditorių apsaugą (1996 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Siemens*, C-42/95, Rink. p. I-6017, 13 punktas).

24 Konkrečiau kalbant apie akcininkų apsaugą, kai kapitalas didinamas piniginiais įnašais, Antrosios direktyvos 29 straipsnio 1 dalyje aiškiai, tiksliai ir besąlygiškai numatyta, kad pirmumo teisę įsigyti akcijų turi akcininkai proporcingai jų turimai kapitalo daliai (šiuo klausimu žr. 1992 m. kovo 24 d. Sprendimo *Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias ir kt.*, C-381/89, Rink. p. I-2111, 39 punktą).

25 Taigi tik išimtiniais atvejais Antrosios direktyvos 29 straipsnio 4 dalis numato galimybę visuotiniam susirinkimui aiškiai šioje nuostatoje apibrėžtomis sąlygomis apriboti arba atšaukti akcininkų pirmumo teisę.

26 Tačiau reikia pažymėti, kad nors akcininkams numatytos pirmumo teisės atžvilgiu netaikoma jokia kita išimtis, išskyrus tą, kuri aiškiai numatyta minėto 29 straipsnio 4 dalyje (žr. minėto sprendimo *Syndesmos Melon tis Eleftheras Evangelikis Ekklisias ir kt.* 40 punktą), vis dėlto Antroji direktyva, kaip tai išplaukia ir iš jos antros konstatuojamosios dalies bei minėto sprendimo *Siemens*, numato minimalius akcinių bendrovių akcininkų ir kreditorių apsaugos reikalavimus, palikdama valstybėms narėms teisę priimti jiems palankesnes nuostatas, numatančias, be kita ko, griežtesnes minėtos pirmumo teisės atšaukimo sąlygas.

27 Todėl šiuo atveju reikia konstatuoti, kad nacionaline teise kaip tik siekiama sustiprinti akcinių bendrovių akcininkų apsaugą, numatytą Antrosios direktyvos 29 straipsnio 4 dalyje.

28 Viena vertus, ABĮ 159 straipsnio 1 dalies b punkto pirmoji pastraipa pirmumo teisės visiško ar dalinio atšaukimo atveju numato ne tik reikalavimą parengti Antrosios direktyvos 29 straipsnio 4 dalyje numatytą ataskaitą, bet ir antrąją ataskaitą, kurioje nurodoma protinga bendrovės akcijų kaina, teorinė siūlomos atšaukti pirmumo teisės įsigyti akcijų vertė ir vadovų ataskaitoje pateiktų duomenų pagrįstumas. Pagal minėtą nacionalinės teisės nuostatą šią antrąją ataskaitą, už kurią atsakingi vadovai, priima komercinio registro šiuo tikslu paskirtas auditorius, kuris nėra atsakingas už bendrovės apskaitos kontrolę.

29 Kita vertus, kai Antrosios direktyvos 29 straipsnio 4 dalyje tik reikalaujama, kad naujų akcijų emisijos kainą pagrįstų bendrovės valdymo organas ar administracija savo ataskaitoje, nenustatant jokių minimalių ribų šiuo klausimu, ABĮ 159 straipsnio 1 dalies c punkto antrojoje pastraipoje Vertybinių popierių biržoje listinguojamų bendrovių atžvilgiu apibrėžiama minimali naujų akcijų emisijos kaina, nurodant, kad ši kaina turi būti, neatsižvelgiant į minėtos ataskaitos išvadas, didesnė nei šių akcijų grynoji vertė.

30 Be to, šio nacionalinės teisės vertinimo negali paneigti Komisijos argumentai, kad mažesnės naujų akcijų emisijos kainos nustatymas nei jų rinkos kaina, kokią leidžia ABĮ 159 straipsnis, gali sukurti nevienodą ankstesnių ir naujų akcininkų vertinimą Antrosios direktyvos 42 straipsnio prasme.

31 Viena vertus, reikia konstatuoti, jog Komisija nepateikė jokių įrodymų, kaip to reikalauja minėtas 42 straipsnis, kad šių dviejų akcininkų kategorijų padėtis yra vienoda, todėl ABĮ turi užtikrinti jų vienodą vertinimą.

32 Kita vertus, vadovaujantis Komisijos pateiktu aiškinimu, Antrosios direktyvos 29 straipsnio 4 dalis taptų neveiksminga, nes šioje nuostatoje numatyta, jog emisijos kaina turi būti pagrįsta valdytojų ataskaita, tačiau nereikalaujant, kad ji būtų nustatyta atsižvelgiant į nagrinėjamų akcijų rinkos kainą.

33 Vis dėlto reikalavimas, jog naujų akcijų emisijos kaina nebūtų mažesnė už jų rinkos kainą lemia, kad net jei tokia kaina būtų pagrįsta valdytojų ataskaita, visuotinis susirinkimas negalėtų jos taikyti nepažeisdamas vienodo požiūrio principo, numatyto Antrosios direktyvos 42 straipsnyje.

34 Remiantis visomis prieš tai išdėstytomis aplinkybėmis, pirmąjį Komisijos pateiktą ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ir trečiojo pagrindų

Šalių argumentai

35 Savo antruoju ir trečiuoju pagrindais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, Komisija pažymi, kad ABĮ 158 straipsnio 1 dalis suteikia pirmumo teisę įsigyti naujų akcijų ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams. Be to, to paties įstatymo 293 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad išleidžiant į akcijas konvertuojamas

obligacijas pirmumo teisė jų įsigyti suteikiama tiek akcininkams, tiek anksčiau išleistų į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams.

36 Tačiau šios ABĮ nuostatos pažeidžia Antrosios direktyvos 29 straipsnio 1 ir 6 dalis tiek, kiek jos reikalauja, kad naujos akcijos ir į akcijas konvertuojamos obligacijos pirmumo teise būtų pasiūlytos tik akcininkams.

37 Ispanijos Karalystė ir Lenkijos Respublika ginčija šį Komisijos teiginį, remdamosi, be kita ko, teleologiniu minėto 29 straipsnio 1 ir 6 dalių aiškinimu, pagal kurias siekiama apsaugoti į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojus kaip potencialius akcininkus ir taip išlaikyti jiems skirtų akcijų kainą.

Teisingumo Teismo vertinimas

38 Iš tiesų, kaip tvirtina Ispanijos Karalystė, Antrosios direktyvos 29 straipsnio 1 ir 6 dalys tik numato, jog naujos akcijos ir į akcijas konvertuojamos obligacijos turi būti pasiūlytos išimtinai akcininkams ir kad jos taip pat gali būti pasiūlytos anksčiau išleistų į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams.

39 Tačiau reikia konstatuoti, jog iš to paties straipsnio formuluotės matyti, kad pasiūlymas skirtas ne vieniems ir kitiems tuo pačiu metu, bet „pirmumo teise“ akcininkams.

40 Todėl tik tuo atveju, jeigu jie nepasinaudojo savo pirmumo teise, minėtos akcijos ir obligacijos gali būti pasiūlytos kitiems įgijėjams, tarp kurių yra, be kita ko, į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojai.

41 Be to, jei teisės aktų leidėjas būtų norėjęs nagrinėjamą pirmumo teisę išplėsti jų atžvilgiu, jis tai būtų padaręs aiškiai, taip, kaip Antrosios direktyvos 29 straipsnio 6 dalyje jis išplėtė pirmumo teisę kitiems į akcijas konvertuojamiems arba suteikiantiems teisę įsigyti akcijų vertybiniams popieriams.

42 Toks aiškinimas atitinka ir šia direktyva siekiamus tikslus.

43 Kaip nurodo generalinė advokatė savo išvados 76 punkte bei kaip tai išplaukia iš minėto sprendimo *Siemens* 19 punkto, vienas iš Antrosios direktyvos tikslų – užtikrinti veiksmingesnę akcininkų apsaugą, leidžiant jiems išvengti jų atstovaujamos kapitalo dalies sumažėjimo didinant kapitalą.

44 Būtent siekiant išvengti tokios rizikos Antrosios direktyvos 29 straipsnio 1 ir 6 dalys suteikia akcininkams pirmumą visų kitų potencialių naujų akcijų ar į akcijas konvertuojamų obligacijų įgijėjų atžvilgiu.

45 Akivaizdu, kad toks tikslas būtų neįgyvendintas, jei šie nauji vertybiniai popieriai pirmumo teise taip pat galėtų būti pasiūlyti kitai nei akcininkai įgijėjų kategorijai, t. y. į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams.

46 Iš to išplaukia, kad, suteikusi pirmumo teisę įsigyti akcijų, kai kapitalas didinamas piniginiais įnašais, ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams, ir taip suteikusi pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų ne tik akcininkams, bet ir ankstesnėmis emisijomis išleistų į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Antrosios direktyvos 29 straipsnio 1 ir 6 dalis.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

47 Ketvirtuoju pagrindu Komisija tvirtina, kad ABĮ 293 straipsnio 3 dalis pažeidžia Antrosios direktyvos 29 straipsnio 6 dalį, skaitomą kartu su to paties straipsnio 4 dalimi,

tiek, kiek joje nenumatyta galimybė visuotiniam susirinkimui atšaukti pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų.

48 Ispanijos Karalystės teigimu, sisteminis ABĮ 293 straipsnio aiškinimas gali tik vesti prie išvados, kad visuotinis akcininkų susirinkimas gali atšaukti šią pirmumo įsigyti teisę.

49 Šiuo požiūriu Suomijos Respublika pažymi, kad bet kuriuo atveju, net pripažįstant, kad ABĮ 293 straipsnis nenumato galimybės panaikinti minėtą pirmumo įsigyti teisę, to, atsižvelgiant į Antrosios direktyvos minimalaus suderinimo tikslą, nepakanka, kad būtų nustatyta, jog Ispanijos Karalystės neįvykdė įsipareigojimų.

Teisingumo Teismo vertinimas

50 Reikia pažymėti, kad nors tiesa, kaip tai buvo konstatuota šio sprendimo 26 punkte, jog valstybės narės gali laisvai numatyti griežtesnes nagrinėjamos pirmumo įsigyti teisės atšaukimo sąlygas, Antrosios direktyvos 29 straipsnio 6 dalis, skaitoma kartu su to paties straipsnio 4 dalimi, reikalauja, kad, esant tam tikroms sąlygoms, visuotinis akcininkų susirinkimas turėtų galimybę nuspręsti atšaukti pirmumo teisę įsigyti visus į akcijas konvertuojamus vertybinius popierius.

51 Tačiau reikia konstatuoti, kad ABĮ 293 straipsnio formuluotė, kaip tvirtina ir Komisija, nenumato aiškios tokio atšaukimo galimybės.

52 Be to, nors šio straipsnio 3 dalyje numatyta, jog ABĮ 158 straipsnis yra taikytinas minėtai pirmumo teisei įsigyti, jame nėra numatyta, kad to paties įstatymo 159 straipsnis, reglamentuojantis pirmumo teisės įsigyti naujų akcijų atšaukimą, taip pat taikytinas ir pirmumo teisei įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų.

53 Negalima pritarti ir Ispanijos Karalystės siūlytam sisteminiam aiškinimui, kad siekiant išvengti, jog ABĮ 293 straipsnis visiškai netektų prasmės, jis negali būti aiškinamas kaip numatantis galimybę atšaukti nagrinėjamą pirmumo teisę.

54 Šiuo požiūriu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką būtinybė užtikrinti visišką Bendrijos teisės taikymą reikalauja iš valstybių narių ne tik suderinti savo teisės aktus su Bendrijos teise, bet ir padaryti tai priimant teisines nuostatas, galinčias sukurti pakankamai tikslią, aiškią ir skaidrią situaciją tam, kad privatūs asmenys žinotų savo teisių apimtį ir galėtų jomis remtis nacionaliniuose teismuose (2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-162/99, Rink. p. I-541, 22 punktas ir nurodyta teismų praktika).

55 Tačiau šiuo atveju, net teigiant, kad ABĮ 293 straipsnis gali būti aiškinamas priešingai jo formuluotei, kaip tai siūlo Ispanijos Karalystė, toks aiškinimas akivaizdžiai negali sukurti tikslios, aiškios ir skaidrios situacijos, suteikiančios galimybę privatiems asmenims žinoti savo teisių apimtį ir jomis remtis nacionaliniuose teismuose.

56 Tai patvirtina ir tai, kad, kaip nurodo generalinė advokatė savo išvados 89 punkte, Ispanijos Karalystė nepateikė jokios konkretaus įrodymo, leidžiančio nustatyti, kad Ispanijos teismai aiškina ABĮ 293 straipsnį kaip numatantį galimybę atšaukti pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų.

57 Todėl reikia konstatuoti, kad nenumačiusi akcininkų susirinkimui galimybės nuspręsti atšaukti pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal Antrosios direktyvos 29 straipsnio 6 dalį, skaitomą kartu su to paties straipsnio 4 dalimi.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

58 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. To paties straipsnio 3 dalyje numatyta, kad jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Teisingumo Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. Pagal minėto straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas.

59 Šioje byloje reikia iš Ispanijos Karalystės, kuri pralaimėjo bylą trijų iš keturių Komisijos nurodytų ieškinio pagrindų atžvilgiu, priteisti tris ketvirtadalius bylinėjimosi išlaidų, o iš pastarosios, kurios pirmasis pagrindas buvo atmestas, priteisti vieną ketvirtąją bylinėjimosi išlaidų.

60 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 4 dalį Lenkijos Respublika, Suomijos Respublika ir Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Ispanijos Karalystė:

— **suteikusi pirmumo teisę įsigyti akcijų, kai kapitalas didinamas piniginiais įnašais, ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų turėtojams,**

— **suteikusi pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų ne tik akcininkams, bet ir į akcijas konvertuojamų obligacijų, išleistų ankstesnėse emisijose, savininkams ir**

— **nenumačiusi akcininkų susirinkimui galimybės nuspręsti atšaukti pirmumo teisę įsigyti į akcijas konvertuojamų obligacijų,**

neįvykdė įsipareigojimų pagal 1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties (48) straipsnio antrojoje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo 29 straipsnį.

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Ispanijos Karalystė padengia tris ketvirtadalius bylinėjimosi išlaidų. Europos Bendrijų Komisija padengia vieną ketvirtąją išlaidų.**

4. **Lenkijos Respublika, Suomijos Respublika bei Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.